

Bodnár Erzsébet szakmai életrajza

Bodnár Erzsébet 1953. január 22-én született Taktaszadán, általános iskolai tanulmányait szülőfalujában végezte. 1971-ben érettségizett Szerencsen a Bocskai István Gimnáziumban, 1976-ban történelem–orosz szakos középiskolai tanári diplomát szerzett a debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetemen. 1976-tól 1986. augusztus 31-ig a Hajdú-Bihar Megyei Könyvtárban társadalomtudományi szakreferensként dolgozott, és az első munkahelyén történelemből szakbibliográfiák összeállításában vett részt.

Az egyetemi tanulmányai idején kezdett el Oroszország történetével foglalkozni, a diplomamunkáját „*Gazdasági reformeszmék a 18. századi Oroszországban*” címmel írta. 1984-ben nyújtotta be „*N. K. Mihajlovszkij világnézetének formálódása Oroszországban a 19. század 60–80-as éveiben*” című bölcsészdoktori értekezését a Kossuth Lajos Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karára, amelyet Dr. Niederhauser Emil professzor szakmai irányításával készített el, 1985-ben avatták doktorrá.

1986. szeptember 1-től 1992. augusztus 31-ig a Kossuth Lajos Tudományegyetem Szláv Filológiai Intézetében, az Orosz Irodalmi Tanszéken 19. századi orosz történelmet és kultúratörténetet oktatott. 1988. szeptember 1-től tanársegéddé, 1991. július 1-től egyetemi adjunktussá nevezték ki.

1992-től a Debreceni Egyetem BTK Történelmi Intézete Egyetemes Történelmi Tanszékén oktatott. 1996-ban szerezte meg az egyetemi doktori (PhD) tudományos fokozatot, 2000-ben egyetemi docenssé nevezték ki. 2012-ben vonult nyugdíjba.

A kutatási területei: Kelet-Európa és a Mediterráneum, különösen Oroszország és Itália 19. századi fejlődésének problémái, sajátosságai érdeklik. 1990-től behatóan foglalkozott a 18–19. századi orosz kormányzati politika reformtörekvéseivel, az orosz modernizáció helyzetével és sajátos problémáival, valamint Oroszország és Európa kapcsolatával. E témában végzett kutatási eredményeit a 2000-ben megjelent „*Oroszország a 18-19. században*” című tanulmánykötetében összegezte.

2002-ben elnyerte a Széchenyi István Ösztöndíjat, melynek segítségével a 18–19. század folyamán a keleti kérdésben követett orosz külpolitika alaposabb vizsgálatára nyílt lehetősége. 2008-ban „*A keleti kérdés és a Balkán az orosz külpolitikában a 19. század első felében*” címen jelent meg tanulmánykötete. 2007 és 2011 között a keleti kérdés

részproblémaköreit vizsgálva az MTA ELTE Történeti Ruszisztikai Kutatócsoportjában folytatta kutatómunkáját.

1992-től – részben a kutatási témáihoz kötődően – számos diplomamunka, OTDK dolgozat és PhD értekezés témavezetője volt.

A Debreceni Egyetem Történelmi és Néprajzi Doktori Iskolájában törzstag 2012-ig, nyugdíjba vonulása után témavezető 2019-ig, jelenleg oktató. 2012-től oktat az ELTE Történelemtudományi Doktori Iskolájában, a Ruszisztika Doktori Programban.

1986-tól tagja az MTA Magyar Történelmi Társulatnak, 1996-tól Szláv Történeti és Filológiai Társaságnak, 2004-től a Magyar–Orosz Történész Vegyes Bizottságnak, valamint 2000-től MTA Köztestületi tag (II. Filozófiai és Történettudományok Osztálya).

2012-ben Pedagógus Szolgálati Emlékéremmel tüntették ki.

Budapest, 2020. 04. 15.